

VARNING för Jehovas vittnen!

[Spara som PDF](#)

Texten nedan är hämtad från den lilla skriften *Jehovas vittnen knackar på din dörr* - *VARNING* som omfattar ca. 30 sidor. Den författades av Harry Bredmar och gavs ut 1983. Tyvärr finns den inte att köpa längre, men har du tur kan du hitta den i något antikvariat, eller t.ex. via bokborsen.se. Eftersom denna skrift gavs ut i Sverige 1983, måste man beakta att många av de siffror som anges i texten är helt annorlunda idag.

/Lennart

JEHOVAS VITTNEN knackar på din dörr - VARNING!

Hitlertiden - en martyrtid

Ett Jehovas vittne (här förkortat JV) är berett att offra allt för sin tro, t.o.m. livet. När Hitler kom till makten lät han fängsla omkring 10 000 medlemmar av JV och sända de flesta till koncentrationsläger, därför att de vägrade göra militärtjänst och ropa Heil Hitler. Kommendanten för koncentrationslägret i Auschwitz, R Höss, skriver bl.a. följande i en rapport till Hitlers högkvarter:

“Jehovas vittnen finner sig i prygelstraff med innerlig glädje... De ber kommandanten om mer prygel för att därmed ännu bättre kunna vittna för sina idéer. Efter mönstringen till militärtjänst, som de absolut vägrade, dömdes de till döden. När de i fängelset fick reda på domen blev de alldeles utom sig av glädje och kunde knappt tåla sig tills de skulle avrättas. De nästan sprang till avrättningsplatsen och ville inte höra talas om att bli ledda dit - då kunde de inte lova sin Gud, Jehova, med lyfta händer.”

(Bregninge: Jehovas vittnen)

Ivriga predikanter

Även under fredliga förhållanden är JV beredda till stora offer, framför allt i tid och pengar för att nå ut med sitt budskap. De går från hus till hus minst 12 timmar i månaden. “Pionjärerna” och “pionjärerna med särskilt uppdrag” går till och med

ut 90-140 timmar varje månad och propagerar för sin tro i hemmen upp till 35 timmar i veckan.

Jehovas vittnen har mer än fördubblat sitt medlemsantal under de sista 20 åren, från 8 000 till 17 000 medlemmar. Om JV har en församling på 50 medlemmar på en plats, så har man strängt taget 50 oavlönade pastorer och vittnen, eftersom varje medlem måste predika minst 12 timmar i månaden. Det är ungefär lika många timmar som en präst eller frikyrkopastor predikar per månad.

Enligt deras egen tidning, *Vaktornet* från den 15 april 1981 använde JV i Sverige omkring 2,4 miljoner timmar till hembesök under 1980. Självt har jag fått flera besök. Dessa artiklar har jag skrivit för dig, som snart skall få besök av JV eller som redan haft besök. Det kan vara värdefullt att känna till något om deras ledare, lära och verksamhet, innan du eventuellt blir medlem i deras organisation. Självt kom jag att intressera mig för dem, då två av mina elever på gymnasiet anslöt sig till JV.

1. LEDARNA

Charles Russell, 1852-1916

Russell var lärofader och förste ledare för JV. Hans anhängare kallades först "russellianare", men efter 1931 fick de benämningen Jehovas vittnen.

Tillsammans med sin far startade Charles Russell flera herrekiperingsaffärer i Pittsburgh i USA och dess omgivning. Författaren W T Ellis säger om honom: *"Jag sökte en profet men fann en affärsman."* Många anser att detta är en träffande beskrivning av Russell. Allt han rörde vid blev till pengar, även när han sysslade med religiös verksamhet. Med tiden blev han också mycket förmögen, vilket avslöjades när han 1913 skilde sig från sin hustru. Då försökte han komma ifrån underhållet genom att överföra sin stora förmögenhet på 317 000 dollar, d.v.s. i 1913 års penningvärde omkring 1,5 miljoner kronor, till sällskapet Vaktornet, där han själv hade aktiemajoriteten och själv kunde disponera pengarna. Men domstolen dömde honom att betala ett stort underhåll (*Skjerpe: Jehovas vittnen, sid 23*).

Alla är överens om att Russell var en enastående affärsman, effektiv försäljare med stor övertalningsförmåga, en framstående organisatör med oerhörd arbetsförmåga och religiös hänförelse. Han organiserade också sitt missionssällskap som ett mäktigt multinationellt affärsföretag med aktieägare

och med en effektiv försäljningsorganisation. När en man med sådana framstående egenskaper fick leda en rörelse i över 30 år, så måste det ju bli resultat!

Kristi återkomst 1874 eller 1914?

En grupp adventister (advent – ankomst) hade räknat ut, att Kristus skulle komma åter år 1874 för att döma världen. Russell anslöt sig till dem. När Kristus inte kom, blev förvirringen stor.

Man översatte då ordet för ankomst, "parousia", med "närvaro", och Russell lärde alltså nu att Kristus verkligen kom 1874 och är närvarande på jorden fast i osynlig gestalt. Nu gällde det bara att förkunna detta budskap, för i oktober 1914 var "den 40-åriga skördetiden" slut. Då skulle Kristus framträda "synlig" för alla och upprätta sitt tusenåriga fridsrike – gudsriket. Men vilket misstag! Det året utbröt i stället första världskriget med miljoner döda, med hat och våld och namnlöst lidande.

Varför just 1914?

Russell hade ingen teologisk skolning. Han kände inte till de enklaste fakta i Bibeln och dess historia. Men han hade en flödande fantasi, och den fick ersätta hans bristfälliga kunskaper.

I Matt 24:36 står det:

“Men om den dagen och den stunden [Kristi återkomst] vet ingen något, icke ens änglarna i himmelen, ingen utom Fadern allena.”

Och i Apg 1:7:

“Det tillkommer icke eder att få veta tider eller stunder, som Fadern i sin makt har fastställt.”

Trots denna varning försökte Russell räkna ut när Kristus skulle komma tillbaka. Att handla i strid med Guds ord tyckte han tydligen inte gjorde så mycket.

Av någon oförklarlig anledning utgick Russell i sina räknepöjök från 3 Mos 26:18, där det står, att Gud skall straffa Israel "sjufalt". Detta tolkade Russell felaktigt som "sju tider", eftersom han inte kunde hebreiska – Gamla testamentets grundspråk. "En tid" ansåg han betydde 360 år eller dagar. Det var inte så noga.

Han tog än det ena, än det andra, allteftersom det passade bäst. ($7 \times 360 = 2520$ år eller dagar.) Helt godtyckligt utgick han från år 606 f.Kr. det år då Israels barn enligt Russell bortfördes i fångenskap till Babel. "Hedningarnas tider" skulle då ha börjat år 606 och slutat 1914. Då skulle Kristus komma tillbaka och upprätta sitt fridsrike på jorden (år 606 f.Kr. + 2 520 = 1914 e.Kr.). (*Russell: Studier i Skriften, band II.*)

Den babyloniska fångenskapen varade i 70 år från 586 till 516 f Kr, då Jerusalems tempel var återuppbyggt. Men så okunnig var Russell, att han inte visste att Israels barn bortfördes i fångenskap inte 606 utan 586 f Kr. Det kunde han ha tagit reda på i barnboken *Bibliska Berättelser*. Men ingen av hans anhängare vågade påpeka Russells misstag.

Enligt Russells flödande fantasi kunde man komma fram till samma årtal 1914, om man kände till måtten på Cheopspyramiden. Denna åsikt tar JV avstånd från idag.

Russell orolig för att han räknade fel

I Vaktornet skriver Russell i december 1913: "Det är möjligt, att jag räknat fel på några år..." Och i mars 1914: "Om det är Herrens plan att låta Kristus komma åter 25 år senare, så må det ske." Vilken otur Russell hade i sina gissningsförsök! År 1939 (= 1914 + 25 år) utbröt ju andra världskriget med ännu mer lidande och sorg. Kristi Fridsrike var då oändligt långt avlägset.

"Satans prästerskap"

Redan 1877 hade Russell samlat prästerna i Pittsburgh och framlagt sina läror om bl.a. Kristi tillkommelse år 1914 i hopp om att vinna några präster för sin tro. Men de förkastade hans läror som fria fantasier.

Russell blev djupt sårad. Han fattade från den dagen ett glödande hat till allt vad präster heter - ett hat, som tyvärr lever kvar bland JV än idag. "Prästerna förslavar folken", enligt Russell. "De lurar församlingsborna på pengar, de hetsar folken till att gå ut i första världskriget. De har Satan, och inte Kristus, till sin Herre. Kristenheten är Satans organisation." (*Skjerpe, sid 112*)

Oerhörd arbetsförmåga

Efter brytningen med prästerna samlade Russell sina anhängare på nytt. Han reste över hela Amerika, förkunnade med stor hänförelse sin lära om Jesu tillkommelse 1914, bildade församlingar, utgav tidningen Vaktornet, startade

Bibel- och Traktatsällskapet Vaktornet 1884, förlade sitt högkvarter till Brooklyn i New York och startade där ett stort tryckeri.

Som bevis för Russells oerhörda arbetsförmåga brukar man erinra om att han hållit över 30 000 predikningar och skrivit 50 000 boksidor, förutom en massa tidningsartiklar. Sin lära sammanfattade han i sex band: *Studier i Skriften*. Ett sjunde band kom ut efter hans död. Russell reste över en miljon engelska mil på predikoresor över nästan hela världen. Till Sverige kom han 1909 – storstrejkens år – och predikade med framgång i Örebro. En del frikyrkliga anslöt sig till “russellianarna” under ledning av August Lundborg.

Bokagenter

Russell införde amerikanska affärsmetoder i sin missionsverksamhet. Med sin enastående affärsbegåvning och övertalningsförmåga fick han sina medlemmar att ställa upp gratis. Som bokförsäljare gick de från hus till hus – inte för att sälja kläder som våra “västgötaknallar”, utan för att sälja Russells böcker och tidskrifter, framförallt tidningen Vaktornet. På så sätt värvade de nya medlemmar. Detta är väl en önskedröm för våra kristna bokförlag, att församlingsmedlemmarna likt JV går omkring i husen och på gatorna och säljer förlagets böcker och tidningar minst 12 timmar i månaden – ja, ända upp till 100-150 timmar, och detta utan att begära någon lön!

Miljontals böcker över hela världen

Slagordet lydde: “Sälj miljontals böcker över hela världen!” Försäljningen ökade enormt. President Rutherford skriver t.ex. 1940, att han skrivit 99 böcker och broschyrer, som kommit ut på 78 olika språk och tryckts i omkring 300 miljoner exemplar (se *Stroup: Jehovas vittnen*). Detta skedde på bara 20 år. JV har sålt böcker och tidskrifter i snart 100 år. Bara under år 1961 producerade man nästan 6 miljoner biblar och böcker samt 13 miljoner broschyrer. Propagandatidningen Vaktornet kommer ut två gånger varje månad och säljs över hela världen i 8,9 miljoner exemplar av varje nummer på 106 olika språk, d.v.s. i över 200 miljoner exemplar per år (enligt nr 8 av Vaktornet 15 april 1981). Jehovas vittnens familjetidning Vakna kommer ut två gånger i månaden och säljs i medeltal i 7,8 miljoner exemplar på 34 olika språk, d.v.s. i över 180 miljoner exemplar per år. Tillsammans: 380 miljoner årligen.

Ingen insyn - ingen kontroll

Russell organiserade högkvarteret och tryckeriet i New York som ett aktiebolag. Han var ju affärsman! Varje aktie à 10 dollar gav ägarna en röst vid valen. Eftersom Russell var en mycket förmögen affärsman kunde han köpa 25 000 röster, och därmed hade han kontroll över hela verksamheten (*Skjerpe, sid 12*).

Alla böcker och tidningar som JV ger ut, är mycket billiga. Tidningarna Vaktornet och Vakna kostar bara 75 öre per styck. Men det beror på att arbetarna på tryckerierna är rättrogna vittnen, som arbetar nästan gratis för mat och husrum och lite fickpengar. Vittnena säljer dem vid dörrarna utan att begära någon lön. Undra på att deras böcker och tidningar blir billiga!

Men om man antar att rena förtjänsten på en tidning är lågt räknat bara 5 öre och på en bok 25 öre, så förstår man vilka väldiga summor som strömmar in till aktieägarna i New York, då tidningarna Vaktornet och Vakna, som ovan visats, säljs i omkring 380 miljoner ex per år. Multiplicerat med 5 öre gör det omkring 19 miljoner kronor i ren förtjänst! Därtill kommer att JV säljer miljontals böcker och småskrifter över hela världen. Det är mycket troligt att de 484 aktieägarna i New York har omkring 25-30 miljoner kronor att dela per år. Det är tydligt, att dessa aktier är guldkantade papper, som aktieägarna inte gärna släpper ifrån sig. Endast en utvald skara amerikaner vid högkvarteret i New York får äga sådana aktier. Ett "vanligt" Jehovas vittne göre sig ej besvär att försöka köpa en sådan aktie.

Tyvärr kan man inte få reda på hur mycket aktieägarna exakt tjänar på vittnenas osjälviska bokförsäljning vid dörrarna, för styrelsen lämnar inte ut någon kassarapport i sin årsberättelse. Att redovisa sina inkomster och utgifter - granskade av revisorer - är en självklarhet för alla missionsföreningar i Sverige. Men inte så för JV i New York! Jag har frågat många JV om kassarapporten, men ingen vet något. På universitetsbiblioteket i Lund har jag sökt efter den utan resultat. I tidningen Barometern vädjade jag i en insändare den 15 maj 1981, att ledarna för JV i Kalmar län skulle ge tidningens läsare ett utdrag ur aktieägarnas rapport, men det kunde de inte. Jag tror att inte ens högsta ledningen för JV i Sverige i Arboga känner till den, för organisationen är ett multinationellt företag som lätt kan dölja sina verkliga vinster för medlemmarna, så som de världsliga multinationella företagen gör. Om aktieägarna inte hade något att dölja skulle de naturligtvis publicera kassarapporten.

Klarhet

"Nu skall här skapas klarhet", skriver Josy Doyon i sin bok *Jag var Jehovas vittnens tjänarinna*. (Låna hem boken från biblioteket. Intressant och lättläst.) Josy var en

levnadsglad gymnasist, som drogs in i Jehovas vittens organisation. Det blev hennes olycka. Till slut blev hon pionjär och gick från hus till hus och sålde böcker och tidskrifter 100 timmar i månaden – och vann nya medlemmar.

“Nu vill jag äntligen ha full klarhet, huruvida aktieägarna bara utnyttjar oss vittnen för sina egna intressen eller inte. Jag gick igenom statistiken för bokförsäljningen i årsböckerna. Den gyllene guldkalven i Brooklyn, som vi vittnen dansade kring, framstod för mig i all sin vidrighet. Nu förstod jag hur det hängde ihop. Jag beslöt att lämna organisationen och i fortsättningen gå min egen väg i tron på Gud och hans Son, Jesus Kristus.”

Det tog Josy tio år, innan hon upptäckte hur hon utnyttjades och vilken villolära hon tvingats sprida. Många Jehovas vittnen har för sent gjort samma smärtsamma upptäckt och lämnat rörelsen.

Ingen hjälpverksamhet

På sina missionsfält bedriver JV ingen hjälpverksamhet. De har varken skolor eller sjukhus. Det är meningslöst, säger de, eftersom den yttersta dagen är så nära. Andra anser att aktieägarna vill ha så stor vinst som möjligt. Har man aktier skall de väl ge avkastning. Men då blir det heller inga pengar över till hjälpverksamhet. JV är nog den enda missionsorganisation i hela världen som styrs av aktieägare med vinstintressen.

Joseph Rutherford, 1917-1942

Kristus kom inte i oktober 1914 i “synlig gestalt”, som Russell förutspått. Många lämnade då besvikna rörelsen. Stor förvirring rådde. Russell dog 1916 och slapp därmed ifrån allt bråk.

Joseph Rutherford var jurist och religiöst likgiltig. En dag kom en kvinna in på hans kontor och lyckades sälja Vaktornet och några böcker till honom. Medan han läste blev han alltmer intresserad och så småningom anslöt han sig till rörelsen. På detta sätt, genom personlig propaganda, vinner JV sina anhängare. Rutherford steg i graderna och valdes efter en våldsam maktkamp till sällskapets president.

“Furstarnas hus”

Rutherford lärde att Kristus kom till jorden i "osynlig" gestalt år 1914 – inte 1874 som Russell menade. Efter en 40-årig skördetid skulle han komma tillbaka i "synlig" gestalt 1954 och upprätta sitt fridsrike. Jehovas vittnens president är inte bunden av några trosartiklar, som t.ex. prästerna i Svenska kyrkan. Därför kan han efter eget behag påbjuda nya läror.

Med hjälp av sin godtyckliga bibeltolkning räknade Rutherford ut att Abraham, Isak och Jakob skulle återvända till jorden 1925 "som Kristi representanter". Han lät till och med bygga ett "furstarnas hus" i Kalifornien, där patriarkerna skulle få bo. När de inte kom var besvikelsen stor, men Rutherford fann på råd. Han flyttade själv in i det furstliga palatset. (*Professor Briem: Jehovas vittnen*)

Namnet Jehova en felläsning

Rutherford gjorde allt för att förringa Russells betydelse. Det var inte längre Russells böcker man sålde vid dörrarna utan Rutherfords. Idag tycks inte ens vittnena själva läsa Russells böcker. De känner inte till hans läror. Det märker man när man samtalar med dem.

På en konferens 1931 drev Rutherford igenom att man inte längre skulle kalla sig "russellianare" efter Russell utan Jehovas vittnen – Herren Guds vittnen. Han påstod att gudsnamnet i både Gamla och Nya testamentet är Jehova, men tyvärr är det en felläsning. Detta hävdar professorerna Engnell-Fridrichsen i Svensk Biblisk Uppslagsbok under ordet Jahve, spalt 968:

"Genom en fullständigt otillåten sammanblandning av orden Jahve och Adonaj (Herren), vilka inte har med varandra att göra, har det monstruösa ordet Jehova uppkommit. Denna form på Guds namn har sålunda aldrig existerat. Den tillkom troligen på 1300-talet..."

Om än all världens språkforskare och professorer hävdar att namnet Jehova är en felläsning, så tror Jehovas vittnen hellre på sin ledare Rutherford, som inte ens kunde läsa hebreiska – Gamla testamentets grundspråk. Vittnena är oemottagliga för sakskalet. Därför går det inte att diskutera med dem. Deras enda kunskapskälla är den egna tidningen Vaktornet och egna böcker.

Rutherfords hets mot prästerna

Varje vecka talade Rutherford i radio över ett hundratal radiostationer i hela USA. Men efter två år stoppades han, då han beskyllde präster, frikyrkopastorer och även politiker för att tillhöra "Satans organisation" (*Rutherford: "Låt Gud vara*

sannfärdig”, sid 279). Då utrustade Rutherford vittnena med grammfoner och 400 grammfonskivor. “Isen är bruten, dörrarna öppnas tack vare denna underbara maskin”, skriver ett vittne i Vaktornet 1928. Rutherford beskyllde Katolska kyrkan för att i hemlighet ha varit med om att grunda kommunismen, nazismen, fascismen och Nationernas Förbund (Rutherford: “Fascism ”eller frihet”).

Liksom Russell anordnade Rutherford varje år stora konvent. Han förstod deras utomordentliga propagandavärde för JV. Här samlades människor i tusental. Och hundratals nya medlemmar döptes i stora simbassänger med jätterubriker i tidningarna som följd. På ett konvent i Ohio 1924 anklagade han åter prästerna: “*att de sagt upp sin tro på Herren Kristus och i stället antagit djävulen till sin Herre” (Bregninge: Jehovas vittnen).*

Rutherford som diktator

Rutherford införde s.k. teokrati, d.v.s. gudsstyre (jämför demokrati – folkstyre). Överst på maktpyramiden tronar Herren Gud Jehova, och under honom Kristus, jämställd med änglarna. Därefter kommer presidenten, styrelsen och de 484 rika och mäktiga aktieägarna. Pengar ger makt. Det är de som väljer styrelsen varje år.

Gud Jehova talar till alla världens folk genom Rutherford, och varje vittne måste i blind lydnad godta hans lärosatser och förkunna dem vid dörrarna. Ingen kritik får förekomma! Ett vittne som skrivit till högkvarteret och tvivlat på någon av presidentens lärosatser, tvingades att be om förlåtelse för att ha förolämpat både Jehova och presidenten.

Olin Moyle var medlem av högsta styrelsen i New York. Han kritiserade Rutherford för att denne levde i lyx, konsumerade stora mängder sprit, använde fula ord och grälade jämt på sina medarbetare. Rutherford uteslöt Moyle den 8 augusti 1939 och tog heder och ära av honom i sina predikningar. Då stämde Moyle Rutherford inför domstol för ärekränkning och vann målet, vilket bevisar att domstolen funnit kritiken berättigad. Rutherford dömdes att betala 25 000 dollar i skadestånd (*Strop : Jehovas vittnen*).

Demokratin krossad

Under Russells tid hade varje förening fått välja sin egen styrelse. Nu var det slut med detta. Under svåra inre stridigheter avsatte Rutherford de demokratiskt valda styrelseledamöterna och satte i stället dit sina trogna män att leda

församlingarna. Högst ett tjugotal församlingar bildade en krets, som kontrollerades av kretstjänare (motsvarar närmast *kontraktsprost* i Svenska kyrkan). Denne kontrollerades i sin tur av områdestjänare (ungefär *biskop*). Sverige är indelat i tre områden. Områdestjänarna kontrolleras av högsta styrelsen för Sverige som finns i Arboga. Denna kontrolleras i sin tur av styrelsen i New York. Områdestjänarna och kretstjänarna reser omkring, kontrollerar och rapporterar. De motsvarar hemliga polisen i diktaturstaterna.

Om något vittne missköter sig kan han bli uppkallad till chefen, som tar fram "hemliga listan", som finns upprättad för varje vittne. "*Jag vet allt om dig, vad du sagt, och vilka fel du begått! Så sluta med det*", kan chefen säga enligt Schnell i "*Trettio år som Vaktornets träl*". Det kan bli en chock för det vittne som inte vet att sådana hemliga listor finns.

Varje vecka måste vittnena lämna in rapport på hur många timmar de predikat vid dörrarna, hur många tidningar och böcker de sålt. Dessa rapporter sänds vidare, och därmed har ledningen exakt kontroll över hur vittnena sköter sig. Men aktieägarna i New York behöver inte lämna någon som helst rapport över hur mycket de tjänar på vittnenas osjälviska och oavlönade bokförsäljning. Tala om ojämlikhet!

Slutet nära

Rutherford hoppades få uppleva Kristi tillkommelse. Det framgår av hans bok "Miljoner människor som nu leva, skola aldrig dö". När andra världskriget bröt ut, blev han stärkt i sin tro att slutet var nära. Hitler var det stora vilddjuret, som det talas om i Uppenbarelseboken. Vittnena i Tyskland gick frimodigt i döden i sin kamp mot detta vilddjur. År 1942 dog Rutherford.

Nathan Knorr, 1942-1977

Nathan Knorr införde en än strängare diktatur. Kampen mot oliktänkande inom rörelsen blev intensivare än någonsin. Större krav ställdes på vittnenas utbildning. Målet var: bättre propaganda vid dörrarna. Liksom sina föregångare anordnade Knorr varje år stora möten i USA, där han hetsade mot prästerna. Vittnena måste resa till dessa möten, om de så skulle ta sina sista slantar. Josy Doyon berättar i sin tidigare nämnda bok, att kretstjänaren försökte få henne att sälja några ärvda antika stolar för att kunna resa till ett sådant möte (*Josy, sid 157*).

Även Knorr hetsade mot prästerna

1958 samlade Knorr inte mindre än 145 000 vittnen till ett jättemöte i New York till föredrag och bibelstudier under en vecka. Då tvingade han de församlade att anta ett uttalande, där han *“skoningslöst avslöjade kristenhetens prästerskap som de mest klandervärda människor som levat på jorden”*. Resolutionen delades sedan ut vid dörrarna över hela jorden, främst till präster och köpmän i 70 miljoner exemplar på 50 olika språk (*Skjerpe, sid 48*).

Från organisationens tryckerier vällde en flod av nya böcker ut, bl.a. *Låt Gud vara sannfärdig*, Jehovas vittnens lärobok i troskunskap. Den boken bör man läsa om man vill veta vad JV lär idag, eftersom de ändrar sin lära en smula för varje ny president.

En nyöversättning av Nya testamentet kom ut år 1961. Den är delvis en förfalskning av grundtexten, för att Bibeln bättre skall stämma överens med Jehovas vittnens läroupfattning (se kap II - Läran).

Kristi återkomst år 1954

Som tidigare sagts hade Rutherford lärt att Kristus kom *“osynlig”* till vår jord i oktober 1914, men skulle komma i *“synlig”* gestalt 1954 efter en *“40-årig skördetid”*. Besvikelsen blev stor då ingenting hände, men ingen vågade kritisera ledarna för att de än en gång lurat vittnena. Det var farligt att vara oliktänkande! Knorr manade JV att hålla ut. Kanske skulle Kristus komma 1957 eller 1958 eller rent av 1975 (*Bregninge: “Jehovas vittnen”*).

Vid Knorrs död 1977 efterträddes han av Fredric Franz. Numera är man i högsta ledningen mer försiktig när det gäller att förutsäga året för Kristi återkomst. Man har redan misslyckats många gånger.

II. LÄRAN

Ingen trosbekännelse

Jehovas vittnen har ingen trosbekännelse, och orsaken är att de anser sig ha en s.k. *“fortskridande uppenbarelse”*, d.v.s. Jehova talar genom presidenten och ger ständigt nytt ljus över bibelordet. Presidenten kan därför ändra läran utan att vara bunden av sådana trosartiklar som t.ex. Svenska kyrkan har. Hans fantasi får flöda fritt! Med varje ny president följer nya läror. Så gjorde t.ex. Rutherford inte mindre än 148 ändringar i läran (*Schnell: “Ett nytt evangelium”, sid 22*).

Godtycklig bibeltolkning

Jehovas vittnen praktiserar en godtycklig bibeltolkning, vilket vi sett många exempel på i det föregående. Det finns mängder av fantasifulla bibeltolkningar.

Ångmaskinen och lokomotivet har enligt Russell förutsagts i Job 40:10-12, där det talas om flodhästen och krokodilen, som har *“ben starka som järnstänger”*.

Julgranen åsyftas i Jer 10:2-4. Profeten varnar där för att göra sig avgudabilder av skogens träd och pryda dem med guld och silver. Därför får ett Jehovas vittne ännu i denna dag inte ta hem en julgran och pryda den. Jultiden är trist och dyster i ett Jehovas vittnes hem, inte minst för barnen, som inte får fira jul som andra barn i fest och glädje.

Russell själv omtalas i Upp 7:2, där det står att *“en ängel ropade med hög röst”*. Det var Russells röst, tror man.

Nationernas Förbund ansåg Russell vara förutsagt i Upp 17:3-11 under bilden av draken som Jehovas vittnen bör bekämpa. Men nu har väl Jehovas vittnen slutat med sådana halsbrytande bibeltolkningar? Ingalunda!! I boken *Må din vilja ske*, utgiven 1960, omtalas

Kejsar Wilhelm och Hitler, som tydligen åsyftas i Dan 11:30. Där står att *“skepp från Kittim skola komma emot honom”*. Där förutsägs alltså att de amerikanska och brittiska flottorna år 1917 skall kämpa mot kejsar Wilhelm! Hitlers förföljelser mot judarna påstås vara förutsagda med orden *“Hans vrede riktas mot det heliga förbundet...”* Det låter ju som en saga!

Förfalskning av Bibeln

För att Jehovas vittnen skall få Bibeln att bättre stämma överens med deras lära, förfalskar de den. Här några exempel:

Jesu tillkommelse skulle enligt Russell äga rum i oktober 1914. Men i Mark 13:32 står det: *“Men om den dagen och den stunden (Kristi tillkommelse) vet ingen något... ingen utom Fadern.”* Alltså visste inte heller Russell när Kristus skulle komma tillbaka. Men Russell lade till ordet “nu”, vilket helt förändrade innehållet: *“...om den dagen och den stunden vet ingen något nu”*, alltså då Jesus talade. Inte ens Jesus! Men Russell visste på 1870-talet att Jesus skulle komma tillbaka i oktober 1914! Det hade han räknat ut med sin godtyckliga, fantasifulla bibeltolkning.

Jesus och rövaren: *“Sannerligen säger jag dig: I dag skall du vara med mig i paradiset”* (Luk 23:43). Men enligt Jehovas vittnens lära kunde inte rövaren vara med Jesus i paradiset samma dag som han dog. Därför ändrade Russell texten till: *“Sannerligen säger jag dig i dag: Du skall vara med mig i paradiset.”* Därmed är bibelordet helt förändrat, så att det stämmer med Jehovas vittnens lära (*Skjerpe, sid 67, 98*).

Kristi återkomst 1874, 1914, 1954 eller 1975?

“Det tillkommer icke eder att få veta tider eller stunder, som Fadern i sin makt har fastställt” (Apg 1:7). Trots Bibelns varning här försökte både Russell och Rutherford räkna ut, när Kristus skulle komma åter. Detta har väckt stor uppmärksamhet över hela världen och är en av Jehovas vittnens viktigaste läro punkter, som behandlats.

Många vittnen blev djupt besvikna och lämnade rörelsen när Kristus inte kom åter 1914 som Russell lovat. Samma var förhållandet 1954 och 1975. De som stannade kvar i rörelsen vågade inte kritisera ledarna för att de än en gång blivit lurade. *“Efter 1954 var det många av oss äldre, som tittade på varandra utan att säga något, därför att enkla Jehovas vittnen inte får knota”* (*Bregninge: “Jehovas vittnen*).

Trots att många lämnat rörelsen har JV ändå fördubblat sitt medlemsantal under de sista 20 åren. I Borgholm t.ex. fyrdubblades medlemsantalet från 15 till omkring 60 medlemmar. Orsaken är att JV är ivriga att predika vid dörrarna och på det sättet vinner de nya medlemmar. Enligt Vaktornet nr 8, 15 april 1981, ökade JV i Sverige med 3 procent under 1980, d.v.s. med omkring 500 medlemmar till 17 311, samtidigt som frikyrkorörelsen gått tillbaka med flera hundra medlemmar per år. Endast pingströrelsen har hållit sina ställningar.

Jesus en rå nazistbödel

12 Kon 10 berättas om den “vilde Jehu” som lät slakta 70 kungasöner, 42 bröder och Ahabs präster. Det måste syfta på Jesus, menade Russell, för namnen Jehu och Jesus var ju så lika. Så lärde Russell, att Kristus skulle komma tillbaka i oktober 1914 “likt den vilde Jehu” och “slakta” alla som inte tillhörde Jehovas vittnens organisation. Det betyder i klartext att Kristus skall “slakta” hela Sveriges befolkning med undantag av 17 000 JV och slakta hela jordens befolkning i ett nu - med undantag av omkring 2 miljoner JV! Man förvånar sig över att det finns människor som tror på en sådan lära och med hänförelse går ut och förkunnar den.

Denna "slakt" skall ske vid Harmagedon, som enligt JV inte är någon bestämd plats som t.ex. vid berget Megiddo i Palestina. Nej, striden skall utkämpas som ett väldigt världskrig över hela jorden.

Rutherford skriver härom i sin bok *Rikedom*, sid 107-113:

"Jesus Kristus den store skarprättaren skall med sina änglaskaror hinna upp dem alla och döda de illvilliga prästerna och predikanterna och deras bundsförvanter politikerna. Kristus står omgiven av lik. Efter slaget skall JV gå ut och titta på de döda kropparna, som ligger obegravda över hela jorden till föda för ormar, som äta skeletten rena ända in på benen..."

Inga verkliga fredsvänner

Som vi ser av nämnda citat frossar JV i våld och blod, när de talar om "människoslakten" vid Harmagedon. Då finns där ingen barmhärtig samarit. Att JV vägrar göra värnplikt beror på att de anser hela samhället med dess präster och politiker tillhöra "Satans organisation", och det är inte värt att försvaras. Som vapenvägrare vill de inte ens göra civil tjänst, inte ens ta i en spade med kronans märke på, för även då skulle de ju tjäna Satan och inte Jehova. Kan ett vittne anta kommunal eller statlig tjänst inom sjukvård, post eller järnväg? Jo, det kan man. Då tjänar man inte Satan! Vilken logik!

Inga verkliga kristna

Det är beklämmande att läsa hur JV drar ner Jesusgestalten i smutsen och framställer honom som den store "skarprättaren, bödeln". Kristus har tvärtom visat vad verklig, offrande, utgivande kärlek är. Han tog upp de små barnen i sin famn och välsignade dem. Han slog inte ihjäl dem! Han var de utslagnas, publikaners och syndares vän och hjälpare. Jesus bad på korset för sina bödlar i kärlek: "*Fader förlåt dem; ty de veta icke, vad de göra.*"

Dessutom förnekar JV Kristi gudomliga natur. Detta är en gammal villolära, som prästen Arius i Alexandria hittade på, men som kyrkomötet i Necea år 325 förkastade. För JV är Kristus bara en ängel – den förnämste ängeln. Han får inte tillbedjas, även om Bibeln framställer Kristus som sann Gud, som man får och bör tillbedja. Tomas åkallade den Uppståndne med orden: "*Min Herre och min Gud*" (Joh 20:28). "*Och när de fingo se honom (den uppståndne) tillbad de honom*" (Matt 28:9,17).

Det är fel att JV kallar sig kristna, när de drar Kristusgestalten i smutsen och förnekar hans gudom.

Amerikanskt klassamhälle i himlen

När Russell läste om de 144 000 frälsta (Upp 14:1-3) trodde han, att därmed menades de allra duktigaste av Jehovas vittnen. Men enligt sin godtyckliga, fantasifulla bibeltolkning lärde han, att dessa 144 000 en gång skall regera med Kristus i en himmelsk regering. De skall uppstå från de döda 1918 i "den första uppståndelsen" och då skall också rövaren på korset uppstå och få vara med Kristus i paradiset. Men inte förr.

Alla andra Jehovas vittnen, som inte varit så duktiga, skall uppstå efter Harmagedon i en andra uppståndelse och tillsammans med dem som överlevt denna människoslakt bilda en andra klass - en jordisk klass - och bo på jorden i ett tusenårigt fridsrike i fullkomlig lycka. Ingen sjukdom, ingen död skall mer finnas till. De skall föröka sig och åter uppfylla jorden.

Vi andra, som avvisat vittnenas erbjudande att ansluta oss till Jehovas vittnens organisation, har därmed dömt oss själva och kommer att bli ihjälslagna av Kristus vid Harmagedon. Om vi dör då eller har dött tidigare har ingen betydelse. Vi blir förintade och kommer inte att uppväckas varken vid första eller andra uppståndelsen.

Efter de tusen åren skall den slutliga domen komma. Har någon förbrutit sig i fridsriket, skall han tillsammans med Satan kastas i "den brinnande sjön". Därefter skall Kristus med de 144 000 som medhjälpare i alla evigheter i frid och glädje regera från himlen över sina undersåtar på jorden. Därmed har det gamla klassamhället återuppstått. Underklassen på jorden är alltså skild från Kristus i himlen. Bibeln däremot säger att alla frälsta "*skall för alltid vara hos Herren*" (1 Tess 4:17) och "*få se honom sådan han är*" (1 Joh 3:2).

Ytterligare seder

Jehovas vittnen äter inte blodmat och ogillar blodtransfusion, ty själen är i blodet (3 Mos 17:11) och en annans själ skall man akta sig för att få in i sin kropp.

Nattvarden firar JV bara en gång om året, vid påsk. Alla bör närvara då, men endast som åskådare. Bara den som vet med sig att han tillhör de 144 000 utvalda får mottaga brödet och vinet. Denna sed strider mot Guds ord, ty Jesus sade: "*Dricken härav alla*" (Matt 26:27).

JV får inte fira jul, påsk, söndag, namnsdag, födelsedag, inte delta i politiskt arbete eller politiska val, inte hälsa landets flagga, eftersom det är avgudadyrkan. Ej heller får de ta av sig hatten för någon, eftersom det räknas som människodyrkan.

III. VERKSAMHETEN

“Jag skulle aldrig våga predika vid dörrarna, som du gör” – sa jag till min kamrat, då jag första gången fick följa med honom och gå från hus till hus och predika.

“Så säger vartenda vittne vid sitt första hembesök” – svarade han. *“Men alla lär sig med tiden fortare än de anar, bara de börjar. Försök nu själv ett tag!”* – uppmanade han mig.

“Nej, nej!” utropade jag förskräckt. “Omöjligt. Jag kan inte!”

“Försök i alla fall. Jag sköter predikan. Du behöver bara inbjuda till det offentliga föredraget och presentera våra tidningar. Det går av bara farten.”

Han ringde på. Det fanns ingen återvändo. Hjärtat satt i halsgropen på mig. Dörren slogs upp av en dam, som frågade vad vi ville.

“Vi vill bara inbjuda damen till ett bibelföredrag...” Längre kom jag inte. Jag gav min kamrat en bönfallande blick, och han drog sin åtta minuter långa predikan och presenterade våra tidningar. Vilket misslyckande för mig. Men vid nästa dörr gick det bättre, och jag kände mig riktigt stolt, då jag fick beröm av min kamrat (*Josy Doyon: “Jag var Jehovas vittnens tjänarinna”, sid 40-43*).

Josy fortsätter på sid 92:

“Det obehagligaste var alltid, när man stod där och väntade utanför en stängd dörr. Hur skulle man bli mottagen? Ofta var spänningen alldeles outhärdlig. Det tog hårt på krafterna, och efter att ha samtalat vid dörrarna i två timmar var man ofta totalt slutkörd. Men det gick lättare, om man var två, såsom Jesus lärt oss. 'Han sände ut dem två och två' (Mark 6:7). Men att till sist bjuda ut våra tidningar och böcker och ta betalt för dem var nog det allra värsta.”

Josy Doyons arbetsbörda

Josy lyckades bra med att predika och sälja vid dörrarna. Hon fick igång flera grupper, som under hennes ledning studerade Bibeln i hemmen tillsammans med husets folk och deras vänner. Kretstjänaren ville att hon skulle predika mer än 100 timmar per månad vid dörrarna vissa månader, för *“då har du timmar till godo i händelse av sjukdom eller barnsbörd”*.

Med åren fick Josy tre barn i äktenskapet. Att dessutom år efter år kunna predika 100 timmar och mer varje månad, sköta hem och barn, flera kvällar i veckan delta i gruppstudier i missionshuset Rikets Sal, var en nästan övermänsklig uppgift. Josy berättar:

“Tröttheten kastade sig över mig som en obarmhärtig tiger. Jag kunde ibland endast med uppjudande av hela min viljekraft släpa mig uppför trapporna och ringa på. Trötthet, sjukdom eller barnsbörd var aldrig någon ursäkt för att man inte uppfyllde sin kvot. Man skulle ha timmar till godo, som man inarbetat i förväg.”

(Josy Doyon, sid 109)

Kretstjänaren inspekterar

“Jag satt alldeles förkrossad emot kretstjänaren. Han hade förkunnarkorten framför sig på bordet. Jag hade inte uppfyllt min kvot på 100 timmar. Helst hade jag velat krypa under bordet. Han anklagade oss så häftigt, att man ingenting kunde säga till sitt försvar. Alldeles säkert blir jag ihjälslagen av Kristus vid människoslakten vid Harmagedon, tänkte jag. Så dålig förkunnare som jag är. Jag såg krampaktigt ner mot golvet och hade all möda i världen att hålla tårarna tillbaka.”

(Josy Doyon, sid 127, 173)

Skräck för Harmagedon

Hur kan det komma sig att Jehovas vittnen så frimodigt går ut och predikar vid dörrarna, då vi inom kyrkan och frikyrkan många gånger är så blyga, att vi knappt vågar bjuda våra grannar och arbetskamrater till våra möten. JV svarar att de gör det i lydnad för Jesu missionsbefallning: *“Gån ut och gören alla folk till lärjungar”* (Matt 28:19). De tar Jesus som föredöme, han som gick från by till by och förkunnade evangelium och som sände ut sina lärjungar två och två för att predika evangelium för allt skapat. Detta är visserligen sant, men det finns en

orsak till: skräcken för Harmagedon!

Endast den som deltar i Jehovas vittnens verksamhet, predikar vid dörrarna och säljer deras böcker och tidskrifter, kan bli frälst (räddad) undan människoslakten. Josy Doyon kunde trots allt arbete inte alltid uppfylla sin månadskvot. Hon skriver i djup förtvivlan:

“Jag vill strunta i allt. Låt mig mejas ner vid Harmagedon. Om jag bara inte hade barnen, kved jag. De kommer också att mejas ner av Kristus – skarprättaren! För deras skull måste jag hålla ut...”

(sid 202, 204)

Vi har inget budskap!

“Varför tror du att våra medlemmar inom kyrkan och frikyrkan inte samtalar med människor om sin tro, som ni gör?” – frågade jag en gång ett Jehovas vittne. *“Det måste väl bero på att ni inte har något viktigt budskap att komma med. Hade ni det skulle naturligtvis också ni gå ut och förkunna det i lydnad för Jesu missionsbefallning. Det är den effektivaste metoden att göra alla folk till Jesu lärjungar”* – var svaret jag fick.

Det kanske är något att tänka på för oss som hört så många predikningar och varit med på så många bibelveckor, men inte fört budskapet vidare utan behållit det för oss själva. Kanske beror vår oförmåga på att präster och pastorer inte tränat oss i att samtala med människor om andliga ting, så som ledarna för JV gör?

Jehovas vittnen hjärntvättade

Flera gånger i veckan samlas Jehovas vittnen till bibelstudier i Rikets Sal. Detta går till så, att någon läser upp en fråga ur tidningen Vaktornet. En annan läser upp svaret, som finns i texten markerat med en siffra. Det är bara att läsa rätt innantill. Inga egna åsikter får framföras! Russell hävdade att den som läser sin bibel utan ledning av Vaktornet hamnar i andligt mörker. Så det gäller att läsa rätt innantill!

Det är fantastiskt att tänka sig, att mer än två miljoner Jehovas vittnen över hela vår jord läser samma frågor och samma svar. Tala om likriktning! Efter några års studier på detta sätt måste alla vittnen bli mer eller mindre hjärntvättade med de rätta åsikterna. Många som lämnat JV bekräftar också att så är fallet, t.ex.

Schnell, som skrivit boken *Trettio år som Vaktornets träl*. Har man varit träl i 30

år, då vet man vad man talar om!

Sjustegsprogrammet

För att vinna medlemmar har JV utarbetat ett sjustegsprogram. Schnell var den drivande kraften i programkommitté, och han berättar om detta i sin bok. Vi inom kyrkan och frikyrkan har mycket att lära av JV när det gäller att nå ut med budskapet.

Första steget: innebär att någon köper en tidskrift. Russell, som var köpman, lärde sina handelsresande att alltid vara vänliga, artiga och hövliga. Därtill skulle de vara prydligt klädda. Detta är utmärkande för JV än idag.

Andra steget: Inom en vecka kommer JV på återbesök för att samtala om innehållet i de skrifter och böcker som vittnet lyckats sälja. Han uppträder inte som lärare utan som en god vän, som kommit för att förklara det som var svårt att förstå.

Tredje steget: Vittnet erbjuder sig att leda ett privat bibelstudium i sin nyvunne väns hem. Vill någon släkting också delta är han välkommen. Bibelstudiet bör pågå i tre månader, även om man mest studerar Jehovas vittnens skrifter och böcker. Bibeln kommer i andra hand. De tre första stegen är de mest kritiska. Har vittnet fått med sin nye vän så här långt, är det inte svårt att gå vidare.

Fjärde steget: Nu inbjuds den "nyväckte" att delta i en studiegrupp i Rikets Sal, omgiven av idel vittnen, som är skickliga att agitera för sin tro. Samtalen går ofta ut på att visa hur dåliga den kristna kyrkans och frikyrkans medlemmar är, hur illa politikerna ställt till det i världen med krig, fängelse och tortyr. Det behövs en ny världsordning. Inga egna åsikter får framföras! Schnell hävdar, att nu börjar nykomlingen bli hjärntvättad. Han varnas för att umgås med sina gamla kamrater, som har felaktiga åsikter. I stället bör han umgås med JV.

Femte steget: Den "nyväckte" inbjuds nu till att delta i alla veckans tre-fyra möten i Rikets Sal.

Sjätte steget: Nykomlingen tränas i att bli förkunnare – ett vittne. Han får följa med en äldre kamrat ut och lära sig: hur man predikar vid dörrarna, hur man säljer tidningar, hur man fyller i rapportkorten där det står hur många timmar han predikat, hur många tidningar och böcker han sålt.

Sjunde steget: är vuxendopet. Den som regelbundet har besökt veckans möten och sänt in rapportkort varje vecka, att han vittnat vid dörrarna minst 12 timmar i

månaden, invigs genom vuxendop till fullvärdig medlem. Detta äger rum vid någon stor konferens då många vittnen döps i en simbassäng, iförda baddräkt och utan några särskilda ceremonier. Våra evangelisationskampanjer inom kyrkan och frikyrkan verkar små och tillfälliga jämfört med detta sjupunktsprogram som alla JV deltar i nästan alla dagar på året, år efter år. Det måste ge resultat så småningom, hur dåligt deras budskap än är.

Dåliga resultat

Enligt nr 8 av Vaktornet, 15 april 1981, använder JV bara i Sverige 2,4 miljoner timmar om året för hembesök, d.v.s. minst 8 miljoner hembesök per år. Med tanke på denna oerhörda arbetsinsats måste man säga, att resultatet är dåligt. Bara 17 000 medlemmar har JV vunnit i Sverige sedan 1900-talets början. Det tyder på att allmänheten är tillräckligt upplyst, så att den kan genomskåda deras lära som alltför fantasifull! Som jämförelse kan nämnas att pingströrelsen har vunnit inte mindre än 95 000 medlemmar under samma tid.

Tänk om varje medlem i en nykterhetsförening, en religiös eller politisk förening hade till vana att föra en lika kraftfull personlig propaganda som JV – vilka resultat skulle det inte bli i ökat medlemsantal!

JV samlar sina medlemmar en kväll varje vecka, året runt, och tränar dem i att vittna för sin tro vid dörrarna. Om våra ledare inom kyrkan och frikyrkan samlar oss på samma sätt varje vecka, skulle vi bli lika skickliga som Jehovas vittnen att med frimodighet vittna om vår tro och vinna nya medlemmar.

När Jehovas vittnen ringer på

Hur skall vi egentligen bemöta Jehovas vittnen, när de ringer på vår dörr? Det bästa är att vänligt men bestämt säga, att man inte är intresserad. Vi har väldigt små möjligheter att föra ett meningsfullt samtal, eftersom de är oemottagliga för sakskaäl. De tror bara på det som står i deras egna tidningar och böcker.

Låt dem aldrig predika för dig! Men tvingas du in i ett samtal, så ställ frågor till dem i stället. Här har du några exempel:

- Varför framställer ni Jesus i strid med Bibelns ord som en skarprättare, en bödel?
- Hur vet ni att aktieägarna i New York inte tjänar miljoner på ert osjälviska, uppoffrande arbete som bokförsäljare? Har ni försökt köpa en aktie?

- Tror ni att Katolska kyrkan varit med om att starta kommunismen, nazismen och fascismen, vilket Rutherford påstår i sin bok *Fiender*, sid 167-170?
- Era ledare har ju sagt, att Kristus skulle komma tillbaka 1874, 1914 och 1954? Och Abraham, Isak och Jakob skulle komma 1925? Har ni fortfarande förtroende för era ledare, trots att de vilselett er så många gånger? Varför?
- Alla präster och predikanter tillhör Satans organisation och går Satans ärenden, enligt Rutherfords bok *Låt Gud vara sannfärdig*. Ge några exempel på att de går Satans ärenden!
- Ställ fler frågor till Jehovas vittnen!!

Se upp innan det är för sent!

Man skall naturligtvis inte överdriva Jehovas vittnens betydelse. Men skulle deras antal fördubblas vart tjugonde år, som det gjort på senare tid, kan de skapa problem för samhället, eftersom de lär sina medlemmar blind lydnad, som i en diktaturstat. Allt kritiskt tänkande tystas ner. Detta står i strid med all demokratisk tradition och även med skolans målsättning. Dessutom lär de sina medlemmar att betrakta samhället med dess politiker, präster och frikyrkopastorer som sina fiender – en Satans organisation! Detta kan vara en farlig utveckling, om inte våra politiker och andliga ledare ser upp i tid.

Särskilt förvånande är det att inte församlingar känner sitt ansvar och upplyser sina medlemmar om Jehovas vittnen och deras villoläror. De tränger ju ändå in i många kristna hem och skapar förvirring och vinner där nya medlemmar.

Låt inte denna text försvinna in i glömskan. Skriv ut den och ha den till hands när du får besök av Jehovas vittnen eller ge den till någon av dina vänner – som sannolikt lär få sådana besök framöver.